

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate od-
oile postale din țintu și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piațamare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atâtu abonamentele câtu s
inserțiunile suntu a se plăti
înainte.

Nr. 269.

Brașov, Mercuri, Joi 8 (20) Decembrie

1888.

Brașov, 7 Decembrie v.

Agitatorii unguri, oficioși și ne-
eficioși, dau năvală asupra tutu-
roru instituțiilor noastre româ-
nesci, din și în și cu mai mare
cutezanță, cu mai mare furiă și
turbare.

Incuragiați de guvern deoparte,
de neacțiunea noastră de altă parte,
atacă și lovesc când în școlile
și învățătorii noștri, când în bise-
rica și în clerul nostru, când în
alte instituții culturale și fun-
dațiuni ale Românilor,

Au uneltit în contra averilor
grănițarech din Bistrița-Năsăud
guvernul cu uneltele lui oficiose
și neoficiose, și au isbutit, în con-
tra legii și a dreptății, în contra
preînaltelor dispozițiuni în actele
fundaționale, să și înrădăcineze
ingerința în administrarea ave-
rilor grănițarech, încâtu și
nu mai cunosc, decă admi-
nistrațiunea e românescă ori un-
gurescă.

Succesul dobândit în această
parte a grănițelor români a in-
curajat pe guvern și pe uneltele
lui, făcându și năvală asupra
pătrunderii și a nașterii de
averrilor grănițarech din Caraș-Se-
verin.

Mai alesu de câteva luni de
șile încôce se uneltesc nencetat,
când în ascunsu când pe față, în
contra acestor fonduri, asupra
căroru agitatorii unguri pândesc
cu o lâcomie diabolice, ca să și
implante și acolo ingerința lor
și cu timpul să pună mâna pe ele.

Neputându-li-se imputa bărbă-
ților, cari administreză acele fon-
duri, nici cea mai mică necorec-
titate, agenții guvernului și duș-
manii neamului românesc își iau
refugiul la apucături meschine,
la volnicie și arbitriu, pentru ca
să smulgă din mâinile Românilor
administrarea propriei lor averi,
răsplata și războiul de sânge vărsate

de grănicerii pentru apărarea pa-
triei.

Nu le convine șovinistilor și
guvernului unguresc, că grănicerii
înțrețin din veniturile acelor
fonduri școlii românesch; nu le
convine, că grănicerii cu banii lor
propagă cultura românescă între
poporul român, pentru că acesta
nu o iartă „idea de stat maghiar”,
nu intră în cadrulu planului de
maghiarizare.

Același fișpan, cu care o parte
din Români din Caransebeș au
găsit cu cale să stea împreună
la masa cu bucate, după procesul
generalului Deda, când acesta a
fostu realesu președinte alu co-
munității de avere, același fișpan,
dicem, uneltesc și cu toți agi-
tatorii unguri în contra averilor
grănițarech și în adunarea comi-
tatensă estraordinară, ce s'a ținut
la 29 Noemvre n. în Lugos, și-a
datu arama pe față dovedin-
du-se ca cel mai mare dușman
al comunității de avere a grăni-
țerilor.

În contra statutului de admi-
nistrațiune a fondurilor grănițarech,
aprobatu de guvernul unguresc,
fișpanul Jakabffy a găsit cu cale
să aducă în desbaterea adunării
comitatense cestiuni privitoare la
comunitatea de avere grănițarech,
care pe el, ca comisaru alu gu-
vernului, nu-lu priveu, căci statutul
și dă dreptul de controlu numai
la aprobarea bugetului, la revisuirea
socotelor anuale, la înstreinarea
averii și la fixarea salariilor fun-
cționarilor comunității. Ce privește
înstreinarea averii, controlul fiș-
panului are să se mărginească nu-
mai a constata, că averea înstrei-
nată e asigurată.

Dér se vede, că fișpanul caută
noduri în papură și pete în sôre,
pentru că administrațiunea fiindu
corectă, nu i-se dă doritul privilegiu
d'a pune mâna pe administrarea
averii și a și câștiga lauri „patrio-
tici”.

Ne rezervăm a aduce amănun-
te în numărul viitoru despre
cele petrecute în acea faimosă
adunare comitatensă și despre mo-
dul cum uneltesc agitatorii un-
guri prin foile oficiose în contra
averilor grănițarech.

Defraudarea din ministerul de comerț.

O telegramă dela 13 Decemvre, ce
ni-o trimisese biroul de corespondență
din Pesta, ne împărțase, că un înalt
funcționar din ministerul unguresc
ducându-se la oficiul vamal ca să plă-
tescă din partea acelu ministeru 42,000
fl., s'a pomenit, când era să plătescă,
că banii i-au dispărut din buzunarul
paltonului. S'a pornit repede cercetare
și rezultatul ei a fostu, precum ni-a
comunicat o altă telegramă la 17 De-
cemvre, că acelu înalt funcționar e
directorul cancelariei presidiale din acelu
ministeru, anume Ion Kokan și că banii,
după propria lui mărturisire, i-a de-
fraudat.

Încă îndată la inceputul cercetării,
poliția a primit informațiuni și date si-
gure, care pentru Kokan erau foarte
aggravante. Considerându însă pozițiunea
lui socială și împrejurarea, că Kokan era
descriș de superiori și colegii săi din
ministeru ca un om foarte cinstit, care
se bucură de cea mai mare încredere,
concepștului polițienescu însărcinat cu
adunarea datelor a trebuit să procedă
cu cea mai mare precauțiune. Se în-
țelege, că s'au făcut cercetări și în di-
recțiunea, că ore nu cumva e la mijloc
un furt, mai ales că în timpul re-
centu s'au întâmplat în adevăr în edi-
ficiul oficiului vamal două pungașii
mai mici. În 15 Decemvre însă poliția
ajunse în posesiunea unor dovede sdro-
bitore cu privire la vinovăția lui Kokan.
Acesta fii invitatu s'era la direcțiunea
poliției și fii supus unu interogatoriu
amănunțit. Interogatoriul se desfășură
atât de agravant pentru Kokan, încât
pe la 11 ore noptea fii arestatu.
În urmă mărturisirii, că „banii i-a de-
fraudat.”

Departa a ajunsu lucrul cu defrau-
dările, a căroru seriă e nesfârșită. Re-
gimul d-lui Tisza, care n'are timp să
introducă o controlă severă și peste tot
să caute a avé o administrațiune cinstită,
fiindu pre multu ocupat cu maghiari-
sarea, se pôte felicita de ródela ce le
culege.

SCRILE ȘILEI.

Răposatul canonicu din Blașu Ioan
F. Negrușu a lăsat o fundațiune de 4000
fl. pentru ajutorarea cu stipendii a stu-
denților români.

**

Delegațiunea congresuală, alasă de
congresul național-bisericesc din a-
nul ourentu pentru pertractarea și
resolvirea agendelor, ce mai sunt
încă pendente în cauza despărțirii ierar-
chice de către Sârbii, este conchemată prin
Escelența Sa, părintele arhiepiscopu și
metropolitu Miron Romanul, în Arad pe
șina de 7 (19) Decemvre a. c. pentru
a începe lucrările avise prin congresu
la competițiunea sa. Astfel se speră,
că în curându se voru rezolvi cestiunile
pendente, și se voru puté întreprinde
pașii necesari pentru despărțirea ierar-
chică a Românilor din comunele mixte.

**

Cu privire la porto personală ce e a
se introduce pe căile ferate, „Egyetértés”
anunță, că în locul tarifului de adă se
voru introduce prețuri unitare, așa că
pentru toate liniile căilor ferate ale sta-
tului către două zone de linii voru esista
numai două prețuri de călătorie: unul
pentru o anumită depărtare mai mică,
altul dela unu capăt al distanței până
la celalaltu. Așa d. e. distanța din Bra-
șov și din Selmint până la Budapesta
ar fi o zonă cu unu preț de călătorie
și celu care ar călători dela Brașov la
Budapesta ar plăti numai atâta ca și
cum ar merge până la Clușiu ori la
Oradea mare. Acestu preț ar fi după
planul de reformă foarte mic, cel mult
2—3 fl. Pe zonele mai mici ar fi pre-
țulu numai 1 fl. de persoană. Acestu
esemplu e pentru classa a doua; pentru
classa a treia prețulu e și mai mic. La

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

Acusatorul publicu.

„Ce răspunși la acestea?” întrebă
sf. Petru.

„Tote acestea, ce acum aușis, nu
suntu altceva, decatu o pșetură de ca-
lumnii oribile și invențiuni urite nescocite
de spiritulu celu rău spre perderea
mea. Eu să fi fostu unu invidiosu, cru-
delu și unu fâțarnicu, unu tâlharu, unu
uoigașu și unu călcătoru alu dreptății
dumnezeesch și omenesch! Totu ce eu,
în decursul vieții mele, am distu, am
făcutu, protesteză contra acestor incuse
false. Am pututu să pécătuesc
prin excesul de zel, să pedep-
sesc mai aspru decatu ar fi trebuit
să facu aceea, am sedusu pôte justiția
pentru-că m'am lăsat a fi răpitu peste
stera mea; dér intențiunile mele au fost
curate, și eu nu suntu acelu făcătoru
de rele precum suntu descriș. Norocire
că omul nu se pôte îndoi între afirma-
țiuni unu om onest și între acelea
ale spiritului mincinosu.”

„În starea ta ca acusat, față cu
cele opuse, nu mare valôre are afirma-
țiunea ta,” dîse sf. Petru. „Altmintrelea
ar sta lucrul, decă toți acei judecași
prin tine și-ar veni ca martori mântui-
tori, aceea fără îndoială ar fi ponderos.
Dér tu nu voiesc mărturia lor, precum
nici ei nu voru voi a mărturisi în fa-
vorul tu.”

„În locul lor, iubite sf. Petre, îți
va puté spune îngerul meu apărător,
că eu nu m'am făcutu părtașu nici de-
câtu acelor intențiuni culpabile, pe cari
mi-le încarcă diavolul, deși eu inspira-
țiunile aceluia nu în toate lucrurile le-am
urmatu.”

„De bună sémă nu”, dîse ângerul
celu bun.

„Dér tu nu negi, spirite alu adevê-
rului”, răspunse Sfântulu, „că elu, în
deprinderea înaltei sale chiamări după
datina sa nu s'ar fi abătutu dela calea
ce ar fi trebuit să urmeze. Însuși elu
a mai recunoscutu acesta.”

„Acea nu potu nega”, răspunse ân-
gerul.

„Prin urmare”, continuă Sf. Petru,

„s'a făcutu cupabilu de ceea ce-lu acasă
diavolul, elu a lucratu contra misiunei
sale; oficiul lui a fostu a stabili deli-
cele și crimele, a căroru pedepsire o
cere binele comun și nu a străforma
în probe presumpțiunile, una s'era alta
aparință din afară, fiă ori cum, numai
să pôtă face unu vinovat dintr'unu acu-
sat; în locu de a chiarifica justiția, o-a
sedusu, ori nisuia a-o duce acolo, încatu
ea însași comitea rēul, pe care elu fii
chamatu a-lu urmări în numele aceleia,
cum suntu atacurile nedrepte asupra
averii, onôrei și vieții omenilor.”

„Decă elu a făcutu aceea”, răspunse
ângerul, „nu s'a întâmplat în acelu în-
țelesu, care i-se impută. Elu n'a lucratu
nici din invidie, nici din crudelitate, nici
din ură contra lui Dumnezeu și a ôme-
nilor. Elu nu și-a pusu nici o mască
a ipocrisiei spre a comite rēul sub masca
binelui.”

„Ce dér l'a făcutu să nu și recu-
noscă sfânta sa chiamare până la așa mē-
sură?” întrebă Sf. Petru, „pentru că elu
a avut să împlinescă o chiamare sfântă.”

„Durere”, dîse ângerul, „nu altceva,

decatu vanitatea profesiunei falsu înțeluse,
o datină deplorabilă, carea întré domni
dela judecătoria a devenit cotidiană,
aceea, de a obține înainte de toate resul-
tate de oratoriă; pentru-că, deorece ego-
ismul, reputațiunea, promoțiunea stau
în risic, și în lupta de cuvinte mai
pușint voiesc să fiă învinși în interesul
lucrului bun, decatu în alu lor propriu,
de aceea se amestecă în pertractări pa-
siunea personală, care numai de adevêri
și dreptate ar trebui să fiă însuflată, și
prin acēsta omul ajunge la rēțaciiri re-
gretabile, — opintirile ce se facu de o
parte, spre a dovedi nevinovăția, provôcă
opintiri contrare spre a stabili culpabili-
tatea. Și de o parte și de alta se co-
mite greșelă.”

„Tocmai acēsta e”, dîse Sf. Petru,
„precum am demonstrat deja, multu
mai rău când greșescu acușatiunea, de-
câtu când greșescu apărarea. Câtu de
multu nevinovași au fost pôte pe astă cale,
pentru unu egoismu miserabilu, pentru
un rēnume nesănătosu, pentru unu in-
teresu amarit, prin vina acestui bărbă-
tu loviș cu o condamnare nedreptă?”

bagage nu va mai fi greutate scutită de plată, dăr se va plăti pentru fiecare bucată de bagajiu o sumă unitară, de 50 cr. Acest sistem e adoptat după sistemul de porto la scrisori. Ministrul unguresc de comunicațiune e hotărât să introducă această reformă.

La §-lă 69 al proiectului de lege pentru răscumpărarea regalilor de cărciumărită, deputatul ales în cercul Lugoșului Béla de Szende propunându modificarea acestui § în acela înțeles, ca comunelor grănițesci din fostul confiniu militară bândăfenu să se lase și mai departe jumătate din veniturile acestor regale. Ministrul-președinte a răspuns următoarele: „Ce se atinge de modifi cațiunea propusă de deputatul Szende, eu o primesc, pentru că comunelor grănițesci a fost asigurată jumătatea veniturilor din aceste regali. Facem dreptatea deplină, când asigurăm erariului dreptul de proprietate al acestor regali de o parte, de altă parte decât dispunem, ca statul să fie îndatorat a da și pe viitor comunelor jumătate din interesele anuale ale capitalului din răscumpărare.“ Va să dăcă erariul privind-se pe sine de proprietar al regalilor din cesiune va lua în posesiune capitalul de răscumpărare érá comunelor va da jumătate din interesele anuale obveninde după acela capital.

D-lă avocat Manu din Deșiu a dăruit câte 50 de exemplare din opurile lui Simeon Barnuț: 1) Pedagogia. 2) Psihologia empirică și Logică. 3) Dreptul natural public, care opuri s'au distribuit gratuit elevilor dela institutul pedagogic și teologic precum și bibliotecii institutului, a acercului de lectură din Caransebeș și ai Reuniunii învățătorilor români gr. or. din diecesă Caransebeșului.

În locul răposatului Iacob Bologa, s'a ales membru în comitetul municipal de cătră al doilea cerc electoral al Sibiiului profesorul seminarial Dr. Ion Crișianu.

Candidatul de deputat la dieta unguresc în cercul electoral al Cisnădiei, reprezentat până acum de Steinacker, este br. Eugen Salmen.

S'au aprobat de ministerul unguresc de interne statutele reuniunii private, formată din comunele comitatului Brașov: Codlea, Hălhi, Ghimbav, Cărsian și Rășnov, în scopul d'a înființa stațiuni de prăsilă de mânzi și viței de taur.

Comitetul Reuniunii femeilor ro-

mâne din Arad și provinciă va arangia în séra de 9 (21) Februară 1889 un bal în favorul fondului reuniunii în sala hotelului dela „Crucea albă.“ În aceeași zi la 10 ore înainte de amădu se va ține și adunarea generală ordinară a reuniunii femeilor române din Arad și provinciă. Interesul ce l'a arătat până acum publicul român din Arad și provinciă față de această reuniune, care și-a înscris pe stindardul ei cultura femeiei române prin ridicarea și susținerea unei școle de fete în Arad, face să se speră, că atât adunarea generală, cât și balul va fi bine ceretat.

Răspop Bucură din Reșinari a fost condamnat la două luni închisore pentru loviri date preotului Ion Platoșu. Curia a întărit sentința.

Episcopul unguresc Domokos Szasz, cel care a inspectat școlile și bisericile unguresc din România, a dăruit Kulturegyletului 200 fl.

Mircea V. Stănescu.

— O schiță de caracter. —

„...O legită durere, ună adăncă sentimentă ce mă impresoră, imi impune datoria, de a da curs liber acestor simțiri. Cetitorule, nu vei găsi aci decât esactitatea faptelor și adevărul impresiunilor, cari vecinic neșterse vor rămăne în sufletul meu.“ — Doctorul Cabanis „Despre bóla și mórtea lui Mirabeau.

Între cetitori se vor găsi de aceea, cari vor dice, că prea multă importanță se dă acestui om, ca să se vorbească și după săptămâni despre dănsul în publică, acum când lumea și peste evenimente mai mari trece în câteva zile la ordine. Nu pentru astfel de ómeni am scris această schiță. Pentru mine și pentru o mulțime de prietini și cunoscuți ai lui Stănescu, el mai mult a valorat, decât acelea somități diplomatice și acei potentați, cari avănd în mână sórtea țerilor pentru vanitatea loră personală, stórđu mereu sacrificiele popórelor, fără a le da în schimb dreptul d'a trăi mulțumiți. — Pentru noi, cele 3 milioane de Români, cari trăim în această patriă, mórtea lui Stănescu este o pierdere ireparabilă! Venerabilul bărbat G. Barișu a dăș odată că nimenea nu este atât de indispensabil, ca să nu pótă fi înlocuit cu altul. O maximă asta, carea trece în tótă lumea de adevăr. Ei bine, spuneți asta unui om sěrac, care și-a pierdut pe unul din puținii feciori harnici ce-i avea; spuneți-o și se vedeți dăcă s'a simțit mângăiat! — Un asemenea om sěrac suntem noi Români, suntem nespūs de sěraci în caractere; nu caractere private, oneste, înțelegu, ci caractere mari, bărbăți cu curaj civic neclintit. Astfel de caracter a fost Mircea V. Stănescu, și astădu cel puțin, — la locul său nu aflăm pe altul.

Încă ca student în gimnaziul din

Arad — locul născerei sale, — se distingea între conscolarii săi prin trăsuri de caracter extraordinare. Dăcă cineva îi era simpatic, îl iubea ca pe un frate și făcea totul pentru dănsul; dăr pe care nu lă putea suferi, îl vexa fără crutare, dăcă nu se arăta blănd și nu asculta de dănsul. Această caracteristică fundamentală a firei sale și-a păstrat-o până târziu în etatea bărbătească, din care cauză lumea îl credea excentric și exaltat. Un talent deosebit pentru învățatură însoțit de o diligență de feră: două însușiri, cari rar se găsesc într'un individ, i-au căștigat un număr între conscolarii săi cu care impunea nu numai lor, ci și profesorilor, cari se făleau cu elevul lor. Într'o schiță biografică am cetit că colegii săi dela gimnaziu îi făcără versul:

„Stănescu Imre Vazul: „Stănescu Emr. Vasile O éjfel nappal tanul“ Di și nópte învă.“

În anii, când începuse el a umbla la școlă șovinismul național în Arad nu era cunoscut nici pe nume. Atunci începuseră pe acolo, ca în tótă Româniea, luptele ierarchice pentru despărțirea de cătră Sěrbi.

Tóte naționalitățile trăiau aici în cea mai bună armonie înainte de anul 1848. Dovadă este că în Arad, în acest an scaunul de primar al orașului era ocupat de Dimitrie Haica, fiu de plugar român din Arad, a cărui casă era în același timp centrul Românilor inteligenți din oraș. Advocații Arcași, Brădeanu, profesorii preparandiali Dr. Șandor, Alexandru Gavra, protopopul Rațu, proprietarii Șerb, Frușă erau elita societății românesc pe timpul dela 48 încóce. În acelea familii se cultiva fără genare limba și musica românescă. Streinii nu găseau trădare de patriă în convenirile și petrecerile românesc la casa primului cetățen al orașului, al „polgar-maistărului.“ Maghiarii petreceau cu ei împreună și jucau jocurile românesc și cântau horale și doinele nóstre. Dăcă totuși mult puțin Români se separea de celelalte neamuri, era biserica, care îi făcea să se caute pretinți întru de ai lor.

Luptele, ce în anii dela cincideci se încinseseră cu mare vehemență în contra ierarhiei sěrbesc i-au strins pe Români din Arad și mai mult la olaltă, întocmai precum jugul comun al absolutismului făcú să se înfrățescă la început tóte naționalitățile în contra sistemului. Din tradițiunea familiei sciu, că deja pe la începutul anilor cincideci româniea privea la Șaguna ca la mântuitorul nostru, care avea să ne salveze de jugul clerului sěrbesc. Etă tradițiunea: Haica, primarul orașului, care mai târziu, refuzându d'a primi slujba sub absolutism, rămase avocat în Arad, avea două fete, cărora la sěrători le arăta bustul noului episcop român al Ardealului, dăcend că acesta este bărbatul dela care așteptăm noi salvarea nóstră. Apoi așea bustul sub icóna Maicei Domnului lângă candela aprinsă. Fetele, cari se cresuseră în acest spirit, cărora li se arătau la zile mari bărbăți mari, pentru a le inspira venerațiune, astădi sunt consórtele duor Români distinși, unul civil celalalt militar.

Ce colosală deosebire între atunci și astădu! Dăcă privim pe Români în deosebi, și anume numărul inteligenței și al familiilor române din Arad, în comparațiune cu trecutul, nu putem tăgădui ore-care înaintare. Dăr să facem comparațiune între Aradul cu societatea de astădu și între întreaga societate de acum 20—30 de ani, și vom perde și cea din urmă fărămură de optimism. Gimnaziul era pe atunci im-populat de sute de Români și dec de străini, adă suntem mai pe jos decât cu proporțiă întorsă.

II.

După generațiunea anilor 48, a urmat alta. Între tinerii români pe cari îi găsim aruncându-se în luptă, acum nu numai pentru drepturi bisericesci, ci și pentru cele naționale, vedem pe Miron Roman, Popovic Deseanu, Popovic Alexa, Popovic Iosif, Demetriu Bonci, Lazar Ionescu, Nic. Filimon etc., toți advocați — afară de cel dintăiu — și toți devotați causei române în timpul când lupta nóstră era suferită, ba pótă încuragiată de sferile înalte. Dintre aceștia unii puțin au susținut lupta drăptă și în constelațiunile vitrege, dăr ceilalți au aflat, că e mai „prudent“ a se da după pěr. Relațiuni intime Stănescu n'a întreținut decât cu Alex Popovic și Nic. Filimon.

Apogeul activității naționale din Arad cade pe timpul prefectului George

Popa, când sub Românului lăsa urme pe catifeaua fotoliilor din salonul prefecturii. Pe atunci s'a întemeiat și „Asociațiunea aradană“. Adă prefect și asociațiune au rămas numai „de piă memoria“. Din această a doua generațiune făcea parte Stănescul nostru. El însă a rămas între tóte împrejurările ne-strămutat în convingerile sale și în modul său de combatere. Mergea oblu, cu fruntea deschisă și ridicată, isbea fără milă în cei lăbăi și în același timp arunca cu fură în fața contrarilor némului nostru fărădelegile, cucar asupreau pe popor. Așa în sinóde și congrese, așa la comitat și în dietă, și totu așa și în reprezentanța orașului, unde era singurul apărător al populațiunii și confesiunilor române. De un temperament sanguinico-colic, se aprindea în vederea celor mai mici fapte nedrepte și se revolta înfricoșat contra apucăturilor despotice. În asemenea momente Stănescu nu avea considerațiuni pentru acela, pe care îl credea păcătós.

În adevăr am cunoscut și eu pe neuitatul nostru amic și potú cu sufletul curat dice despre dănsul ceea ce clasicul Cabonis susține despre Mirabeau: Stănescu ori-cătu de îndrăsnéț ar fi fost în ideile sale, ori-cătu de neobiciuite erau căte-odată demersurile sale, ori cătu de exagerate se păreau propunerile sale, pentru cari lupta încruntând adeseori fără milă pe adversari: dăcă își găsea omul, care cu duhul blăndeței scia să-l convingă, că interesul causei pretinde să se calce pe inimă și să se supună, el ceda.

III.

Lumea românescă atribue tóte nețelegerile Românilor de pretutindenea, cu deosebire cele dela Arad, lipsei de disciplină a frunțășilor. „Toți vreau să fiă conducători“ auđi dăcend pre cei ce nu cunoscúbine trebile. Ei bine, mărturisesc, că și eu eram mult timp de această părere, dăr cătu pentru Stănescu, trebuie să o spun, că nu odată am avut ocaziune să mă conving, că toți l'am cunoscut réu. Nu-i vorba, avea și dănsul ambițiune, avea nobila aspirațiune d'a servi cauza națională după cum îi dicta simțul său curat și capul său cel luminat; apoi comparându-se cu alți tovarăși în luptă, nu recunosea pe altul mai capabil nici ca talent, cunoscínțe, oratoriă, nici ca zel și activitate asiduă, ce se recere dela un conducător. Ceea ce-i lipsea era cea manieră blănd, de multe ori fărnica, d'a se apropia de fiecare cu mănș pe mână și cu miere pe buze, ceea ce în limba diplomatică se dice „tact“. Ei bine, Stănescu, totdeuna cu respect și politeță, — fărnica niciodată n'a știut să fiă. Ajutorii săi din cancelariă scieau, că atunci când, adresându-se cătră ei, le dicea „fuc-te domnule N.“ era supărat foc, dăr se stăpănea.

Îi mai lipsea ceva, nu scia să fie prudent. Vai câte păcate se comit de cătră bărbății noștri publici sub masca „prudenței“. De atunci a încetat viața politică a Românilor din Arad, de când cei mai mulți s'au făcut „prudenți.“ Astădu în Arad „prudența“ este egală cu lasitate, nemernicia. „Fi prudent“ dice șeful cătră subalternii săi înainte de alegeri. „Fi prudent“ dice mituitorul cătră mituit. Aceștia se fac toți prudenți în contul moralului public, care decade de multa „prudență“ ce mereu se vără în capetele ómenilor făcend inima să tacă.

Stănescu n'a fost „prudent“. Tótă viața sa a fost o continuă luptă în contra acestei prudențe afurisite, care tinde a slăbi caracterele până și în băncile școlei. Respingeți băieți cu indignațiune sfaturile acelor caractere slăbănóge, cari mereu vă îndemnă să vă înăbușiți focul sacru al inimei june și să vă faceți vermi țeritori! Ce va fi de generațiunea care se cresce în asemenea epocă a „prudenței“? Ce va fi mai vėtos de densa, dăcă nu va avé înaintea sa modele luminătoare, modele de curaj civic, cum era fericitul Mircea! Ce mai plătesc pentru noi congregațiunile comitatense de când figura sa imponentă, drăptă ca un fră de brad, nu mai străluce la masa verde? Ce era sinodul acela, în care glasul lui tenor, limbagiul său res icat, argumentele sale adrobitoré nu răsuna în sală? Nu-i vorba, nu erau primite ideile sale, nu, pentru că erau ale sale, erau radicale. Ideile sale răsuna în inimile sinodalilor, dăr nu pótă străbate până la creeri, căci acolo se incubase „prudența“. Urme neșterse însă au lăsat în inimile și, imi place a crede, în capetele celor din galeriă, cari chemați vorú fi la rândul lor să ocupe locul prudenților de astădu! O durere pėtrundătoare mă cuprinde

Cătu de desu s'au străfornat slăbiciuni simple, prin propunerile perfide ale lui, în crime adevărate! Căți sěraci rătăciți n'au vėduț — grațiă declamațiunilor rigide — cădend pe capetele lor cea mai grozavă asprime a legeri, deși unii prin intristarea ce-i-a cuprins de greșele lor comise au fost deja destul de pedepsiți. Dăr și numai cugetându-te la ele te face a tremura! Și apoi dăcă mai socotesce omul nenumăratele rele ce au rezultat, séu au putut să resulte din acuzările acestea calumniătoare: familii desonorate, ruinate, imprăștiate, legături amicale rupte, disprețul nemeritat, rușine, nēcază, desperare, poftă de isbândă, blăstămarea justiției omenesc, și acele dumneșesci; se pótă întreba cineva, că ore cu nedreptul se asemănă cu un tálhar și ucigas un om ca acela, care pentru un interes personal miserabil, dăr sub masca împlinirii unei datorințe sfinte, cu inima nesocotită a causat séu a profitat de ocaziune a face tóte aceste rele? Tu protestezi, urmă mai departe Sfântul, „tu dăci că sunt pré strict, însă ángerul

téu apărător nu așa dice. El tógmai așa de bine vede ca și mine, că pentru nisce greșele mici cătu de mari sunt consecințele funeste, mai vėtos când acestea se comit de bărbăți, cari sunt investiți cu un oficiu sfânt, dără cu acesta abuzează. Tu erai consternat, când auđiai cum spiritul minciunei mărea smintelele tale prin intențiuneați perversă. Tu te-ai fi revoltat contra mea, dăcă eu aș fi, ca judecătorii pámentului, supus rătăcirilor, și la propunerea ángerului réu aș fi adus o judecată nedreptă. Și totuși acesta nu e altceva decât ce tu în cariera ta ca acuzator public ai făcut, și la care ai dus pe alții să facă. De ce te-ai puté tu plange acum, dăcă ai fi tractat de mine, cum ai tractat séu ai făcut să fiă tractat alții? Nu tu însuși și-ai fi dictat sentința? Dăr bilanțul justiției divine nu cunósce ponduri false. Măsura esactă a smintelor tale (și spre nenorocirea ta, aceea e mare) va fi și măsura pedepsei tale.“

Trad. de Gr. Cardoșu.

gândindu, că a trebuit ca noi să perdem pre acest bărbat, care ne aducea aminte de figurile clasice din anticitate; se-lu pierdem în flăcările vieții sale într-un timp, când pornim pe o cale, care avea să convingă și pe contrarii săi, că se înșelaseră în credința, că Stănescu e escentric. In adevăr, în anii din urmă se părea că s'a retras de pe toate terenurile publice, pe când în faptă era cel mai zelos muncitor național. Activitatea sa însă era tacită, fără ostentațiune, alături și nu în fruntea tovarășilor săi de muncă. Schimbarea acasta însă nu s'a făcută fără orecare influință binefăcătoare din partea amicilor săi. (Va urma.)

Vederile deputaților Grünwald Béla și Ludovic Mocsary asupra ces-tiunei naționalităților.

(Estrasă din capitolul XI alu opulu „A régi magyar nemes”, scrisă de d-lu Ludovic Mocsary.)

Amu amintit deja, că d-lu Ludovic Mocsary a scos de sub tipar o carte intitulată „A régi magyar nemes” (Vechiulu nobilul maghiar), in care critică vederile lui Grünwald Béla espuse in opulu său „A régi Magyarország” (Vechia Ungaria) care a avut mare trecere inaintea Ungurilor șovinisti și in care primul locu ilu ocupă „politica națională.” In capitolulu XI alu opulu său, d-lu Ludovic Mocsary, vorbindu in specialu despre vederile lui Grünwald Béla asupra ces-tiunei naționalităților, dice între altele:

Orî cine scie, că Grünwald Béla este aderentulu acelei politice, care cu euphemismu se numesce politică națională, așa precum reuniunile de maghiarizare se numesce reuniuni de cultură; este aderentulu acelei politice, care susține, că „unul statul este o naționalitate”, care pretinde că maghiarimea trebuie răslățită in țară făcendu-se presiune cu toate mijlocele ce stau la dispozițiunea statului și a societății.

Grünwald Béla vorbesce așa, ca și cum el cu elu punctulu lui de mâncare ar aparține directu la acea idee de naționalitate, care, cum se dice, este una dintre ideile dominante ale secululu alu XIX-lea. Este însă deosebire între aceste idei și între punctulu de rașimă alu lui Grünwald Béla. Presupunerea lui Grünwald Béla, că adecă „secululu alu XIX pretinde, ca statulu să aibă ca basă o individualitate națională”, care presupunere figurază între cele mai principale, nu este adevărată. Acesta este unu postulat alu centralizațiunii. ceea ce însă nu este creațiunea secululu alu XIX-lea, care este însuflețitu de idea libertății, egalității și frățietății, ci este o creațiune a regimulu absolutistic, care suprimă constituțiunea ordinelor și a statelor, amăsuratulu formațiunei lui datorită secululu alu XVII-lea și XVIII-lea. Tendințele de naționalitate ale secululu alu XIX nu-și au punctulu lor de mâncare in idea de stat, ci in individualitatea națională, și nu pretind că basa statulu s'o formeze individualitatea națională, ci din contră pretind, ca existența statulu să servescă ca basă la existența națională, căci — dicu ele (naționalitățile) — fără existența statulu, naționalitățile ca individualități naționale nu pot exista și nu se pot desvolta. Ambe aceste teorii însă se bat in capete prin aceea, că amândouă cuprind in sine principiulu exclusivității, acelu principiu, după care într-unu stat numai o naționalitate pôte să fie.

Grünwald Béla își ia ca punctu de mâncare „idea de stat.” Inaintea lui statulu este ținta supremă existentă, elu, după ale lui vederi, stă la înălțime „ideei de stat.” Inaintea lui toate celelalte sunt numai mijloce, cărora numai intru atâta li-se pôte atribui orecare valoare, intru câtu servesc la întărirea scopulu, adecă la organizația statulu. Tote acele sentimente, pe cari le deșteptă seu

pe cari le ține in neadurmire consciința națională, limba ca răsunet și caracteru alu individualității naționale, inaintea lui sunt de importanță numai intru atâta, intru câtu servesc ca mijloce la consolidarea și la formarea unității statulu; elu nu dă multu pe sentimentalitatea și fanatismul național; nu de aceea pretinde elu dela omeni entusiamu pentru limba și naționalitatea lor, pentru-că garanția stimărei de sine însuși aduce cu sine, ca omulu să se alipescă la propria lui naționalitate și pentru-că este unu postulat alu stimărei din partea altora, ca omulu să nu fie turburat in naționalitatea lui, ci după ale lui vederi entusiasmulu pentru naționalitate este o datorință civică, fiă-care cetățenulu alu statulu este dator să valideze din toate puterile mijlocele acelea, cari servesc la întărirea și susținerea statulu.

Din contră, după punctulu de pornire de astăzi alu naționalităților, naționalitatea nu este mijlocu, ci este scopu; mijlocu este statulu, pentru ca prin elu să se asigure susținerea și desvoltarea naționalității, statulu numai intru atâta este respectat, intru câtu in elu și prin elu este posibilă desvoltarea și susținerea naționalității; după punctulu de pornire actualu alu naționalităților, cea mai înaltă datorință a fiă-cărui omu este, ca se alipescă la naționalitatea lui și să se desvolte in favorulu acesteia cea mai înflăcărată activitate posibilă, este celu mai înaltu dreptu alu omulu, ca se nu fie vătămătu in sentimentele lui naționale și se nu fie împedatulu a practica in celu mai vastu cercu aceste sentimente.

Der ori ar fi statulu, ori naționalitatea scopulu punctulu de pornire, este necesaru in ambele casuri, ca să fie unu stat și o naționalitate; după prima expectorare din acea cauză, ca între cetățenii statulu să nu se afle de aceea, cari se nu-și implinescă susu țisa datorință civică; după a doua expectorare însă din aceea cauză, ca naționalitatea care formază statulu să fie cu totulu stăpână in casa ei și in acasta nimenea să n'o strimtozeze, să n'o impedece. (Va urma.)

Correspondența „Gaz. Trans.” De lângă Napoca, in Decemvre 1888.

On. D-le Redactoru!

Intr'unu timp ca acesta, când viața noastră intelectuală este restrinsă la biserica și școlă, și când și aceste — strimtorate și amenințate, — abea au icl și coala câte unu apărătoru zelosu, ne cade forțe bine, când vedem printre cei ce se însuflețesc de foculu sacru câte pe unu venerabilu părinte, a căruia chemare este a conduce și pe alții, căci decă capulu se încăldește de idei salutare, atunci membrele împărțindu-se de aceeași căldură, cu toate conlucra spre binele corpulu din carele facu parte.

Este lucru cunoscutu on. publicu cetitoru, cumcă preoțimea gr. cat. din întregra provinciă bisericescă aparținătoare metropoliei Blășului ține conferințe preoțesci tractuale numite altcum și adunări sinodali, in cari preoțimea din fiecare tractu covenind, in frunte cu protopopulu tractulu, se consultază despre afacerile bisericesci școlari, caută medicină pentru vindecarea bolilor ce rodul la corpulu bisericeii și alu școlei, seu mijloce pentru promovarea binelui acelora.

Unulu dintre cei mai zeloși amici ai acestor conferințe preoțesci, unu practicatoru alu acelora de 20 ani neinterruptu, este Reverendissimulu d-nu Archidiaconu alu tractulu Gherlei Andrein Antonu.

Credem u a ne implini numai o datorință plăcută lăsându să urmeze aci cercularulu prin care R. Sa convocă preoțimea tractuală la acasta conferință lăsându ca on. publicu cetitoru să aprețieze ideile și simțemintele ce respiră in acestu circularu alu R.-Sale. Etă circularulu :

Nr. 382—1888.

Multu onorați in Christosu Frați!

După cum v' este cunoscutu, nu din cauze atârnetore de mine am fost silit a amana convocarea conferinței preoțesci de toamnă, și fiindcă a-o amana mai incolo este imposibilu, de-ocece ne stau inaintea unele cestiuni forțe ponderose de interesu bisericescu și școlaru, cari pretind desbateri forțe seriose intr'unu timp așa criticu, lăsătu fără sprijin in mâna sorții, atunci, când neghina icl coala își ridică capulu spre a cresce încă și acolo, unde nu i-ar fi locul, atunci, cându imoralitatea per fas et nefas își așterne patulu seu ca să prindă rădăcină afunde și la timp binevenitu să-și împărștie feții săi și să răspundescă semênța sa: — noi preoții, cari suntemu chiamați a estirpa aceste congrese, să stăm cu mâinile in sinu ca rusticulu lui Horațiu, așteptându ca să se scurgă rulu?! Nu se pôte! Prescrișă ne este calea și cărarea pe care trebuie să mergem, prescrișă ne este modul a împedeca acestu torentu, medicina cea mai salutară ni-o oferu conferințele dictate de consiliulu provincialu, cari după părerea unora nu odată, nici de două ori ar fi a se ține, ci față cu nice impurări critice, ca acele in cari ne aflăm, de 4 ori pe an. Avem agende bisericesci și școlare in abundanță numai să voim u a-le îmbrățișa cu căldură. Acolo ne sunt bisericele serace, fără mijloce de subsință, acolo ne sunt școlele nostre scăpătate, de nu astăzi, mâne aprupe pierdute, acolo suntem noi preoțimea cu învătătorii nostri. Decă noi pentru noi și pentru ale nostre nu vom lucra, nu prin mijloce forțate, ci pe căi bine chibzuite, cine să lucre pentru noi, cine să ne pregătescă unu viitoru mai bunu?

Deci, onoraților frați preoți, v' provocu strictu a v' presentă pe a 3-a di de Crăciunulu nostru, adecă pe 8 Ianuaru st. n. 1889, 8 ore dimineața, in Gichișulu de Josu la conferința preoțescă, aducându-v' și vestiminte preoțesci pentru concelebrare, îndatorându a se presenta la acasta conferință și curatorii primari.

Provisiunea preoții voru, av' o la preoți, era curatorii la curatore.

Obiectele de pertractat voru fi cele curentate de aici cu datulu 25 Octomvre a. c. Nr. 322 și alte obiecte de interesu bisericescu și școlaru.

Așteptându-v' ca să v' potu îmbrățișa cu căldură și iubire frățescă, sunt sinceru frate in Christosu Andrein Antonu m. p. protop. Gherlei.

Mă credu dispensatulu de a mai face comentariulu acestu circularu, voiu adauge numai dorința mea, carea sperezu că va fi împărștită și de on. publicu cetitoru, ca cerulu să țină încă multu ani in viață pe acestu venerabilu părinte, ca cu însuflețirea sa juvenilă să pôte ține nestinsu foculu sântu alu iubirei față cu biserica și școlă in inimile clerulu și poporulu din tractulu seu.

Ausonia

statistică școlară.

Din celu mai nou raportu alu ministrulu ungurescu de culte și instrucțiune publică asupra școlorulu medii și altor institute superioare de învățamentu, tstragemu următoarele date:

Numărulu totalu alu școlarilor a fostu de 39,333. Aceștia se împartu după naționalitate astfelu:

	In an. 1887	In an. 1884.
Maghiari(???)	27,886	27,130.
Germani	6,312	5,892.
Români	2,323	2,103.
Italieni	103	132.
Slovaci	1,659	1,626.
Serbi-Croați	778	719.
Ruteni	92	112.
De alte limbi	180	172.

Numărulu școlarilor maghiari in școlele medie cresce din anu in anu. Astfelu acum 9 ani erau 26,203, acum 6 ani 27,019, acum 3 ani 27,130, acum însă numărulu lor s'a suită la 27,886. Se mai adauge, că pe când Ungurii cercetază și școlele civile in număr mai însemnatu ca alte naționalități, pe atunci Românii și Germanii din Ungaria propriu țisă cercetază aprupe exclusiv numai școlele medii.

Din suma totală de 39,333 de școlari au sciutu unguresce 37,936, seu totu din 1000 de inși au sciutu unguresce 965 (in anul presentu 964). Subtrăgându-se numărulu școlarilor maghiari din suma totală a școlarilor, rămân

11,447 școlari nemaghiari, dintre cari au sciutu unguresce 10,848, seu totu din 1000 de inși 878; in anul de mai nainte au sciutu unguresce totu dela 1000 de inși 876, va să dică in decursulu unu anu numărulu nemaghiarilor, cari sciu vorbi unguresce, s'ar fi sporitu cu 2 la miă.

Statistica e câtu se pôte de falsă. Intre Maghiari sunt cotiți toti școlarii jidovi precum și dintre naționalități cei cari sciu perfectu unguresce și cei cari au, din nenorocire, nume ungurescu.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS.”

(Serviciulu biurulu de coresp. din Pesta)

Berlinu, 18 Decemvre. „Nordd. Allg. Ztg.” desminte nencetatul soi-rile ce se ivescu din nou despre apropiate schimbări in organizația armatei.

Berlinu, 18 Decemvre. „Post” scrie, că canalulu Panama ar pôte isbuti ca o întreprindere comună a marilor state culturale; nu Lessepts ci pofta de revanșe (răsbunare) a Francesilor pörtă vina principală, că întreprinderea n'a isbutitu.

Belgradu, 18 Decemvre. Resultatul alegerilor de penă acum este: 504 radicali, 86 liberali, 4 progresisti, 19 de colere necunoscută.

Parisu, 18 Decemvre. Agentulu de schimb Bex a dispărutu lăsându unu deficitu de optu milioane. Mai multe bănci suferu pagube. S'a datu mandat de urmărire contra lui Bex.

DIVERSE.

Câte teatre au ars in 1888? Din 8 Decemvre a. t. până in 8 a lunei c. au ars 30 de teatre: 7 in Anglia, 6 in America, 5 in Francia, câte 2 in Rusia, Spania și România, câte 1 in Bavaria, Portugalia, Belgia, Țările-de-josu și Alsacia. Cu privilegiulu arderii acestor teatre au murit in focu 300 de persoane. Cea mai grozavă catastrofa in anul acesta a fostu arderea teatrulu din Oporto, in Portugalia, la 20 Martie, unde au murit la 170 de persoane.

Cursulu pieței Brașov

din 19 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românesci	Cump.	9.12	Vënd.	9.15
Argintu românesc	..	9.05	..	9.10
Napoleon-d'ori	..	9.61	..	9.65
Lire turcesci	..	10.90	..	10.92
Imperial	..	9.90	..	9.92
Galbeni	..	5.70	..	5.72
Seris. fonc. „Albina” 6%	..	101.—	..	—
.. .. 5%	..	98.—	..	98.50
Ruble rusesci	..	122.—	..	123.—
Discontulu	..	6 1/2—8%	..	pe anu.

Cursulu la bursa de Viena

din 17 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	..	101.65
Renta de hârtă 5%	..	92.90
Împrumutul căilor ferate ungare	..	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	..	98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	..	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	..	117.50
Bonuri rurale ungare	..	103.70
Bonuri cu clasa de sortare	..	103.70
Bonuri rurale Banat-Timișu	..	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	..	104.—
Bonuri rurale transilvane	..	104.—
Bonuri croato-slavone	..	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	..	99.25
Împrumutul cu premiulu ungurescu	..	131.10
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinulu	..	124.75
Renta de hârtă austriacă	..	81.80
Renta de argint austriacă	..	82.60
Renta de aur austriacă	..	109.30
Losuri din 1860	..	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	..	376.—
Acțiunile băncii de creditu ungar	..	302.25
Acțiunile băncii de creditu austr.	..	304.60
Galbeni împărătesci	..	5.77
Napoleon-d'ori	..	9.62
Mărci 100 împ. germane	..	59.65 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	..	121.80

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Sz. 4304-1888 tkvi.

208

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Micu András ügyvéd tömeg gondnak által képviselt Schuster Karoly csódtömege végrehajthatónak Schuster Karoly fogarasi lakos végrehajtást szenvedő a brassoi kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbiróság) területén lévő Fogaras nagy községben fekvő a fogarasi 305 sz. tjkben foglalt A + 307, 308, 309 hrsz. ingatlanokból Schuster Károlyt felerészben illetőjuttalék az árverést 1200 frt. ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 évi Január hó 24-ik napján délelőtt 8 órakor fogarasi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 120 frt. készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. allatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Fogaras 1888 évi September hó 29 napján.

A fogarasi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Avisu d-lorü abonați!

Rugám pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei së binevoiască a scrie pe cuponulü mandatului postalü și numerii de pe fâșia sub care au primitü diarulü nostru până acuma.

Domnii, ce se abonază din nou, së binevoiască a scrie adresa lămuritü și së arate și posta ultimă.

Totodată facemü cunoscutü tuturorü D-lorü abonați, că mai avemü din anii trecuți numerü pentru complectarea colecțiunilorü „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potü adresa la subsemnata Administrațiune in casü de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Numere singuraticice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potü cumpëra în tutungeria I. Gross, în librăria Nicolae Ciureu și Albrecht & Zillich.

Bursa de București.	
Cotă oficială dela 6 Decemvrie st. v. 1888.	
	Cump. vënd.
Renta română 5%	94.— 94.7/2
Renta rom. amort. 5%	94.1/2 95.—
Renta convert. 6%	95.3/4 96.1/2
„ „ 5%	96.1/2 96.7/2
„ „ urban 7%	106.— 106.7/2
„ „ 6%	100.— 101.—
„ „ 5%	98.— 98.1/2
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	1035. 1040
Ac. de asig. Dacia-Rom.	235. 240.
Aurü contra bilete de bancă	— —
Bancnote austr. contra aurü.	— —
Aurü contra argintü séu bilete	2.34 3.—

Sosirea și plecarea trenurilor și postelorü în Brașovü.

I. Plecarea trenurilorü:

1. Dela Brașovü la Pesta

Trenulü de persöne Nr. 307: 7 öre 10 de minute séra.
Trenulü mixtü Nr. 315: 4 öre 10 minute diminëța.

2. Dela Brașovü la București:

Trenulü mixtü Nr. 318: 1 öra 55 minute dupä amëđi.

II. Sosirea trenurilorü:

1. Dela Pesta la Brașovü:

Trenulü de persöne Nr. 308: 9 öre 46 minute înainte de amëđi.
Trenulü mixtü Nr. 316: 9 öre 52 minute séra.

2. Dela București la Brașovü:

Trenulü mixtü Nr. 317: 2 öre 32 minute dupä amëđi.

A. Plecarea postelorü.

- a) Dela Brașovü la Rêșnovü-Zêrnescü-Branü: 12 öre 30 m. dupä amëđi.
- b) „ „ Zizinü: 4 öre dupä amëđi.
- c) „ „ în Sêcuime [S. Georgü]: 1 öra 30 minute nôptea.
- d) „ „ la Fägärașü: 4 öre diminëța.
- e) „ „ la Săcele: 4 öre diminëța.

B. Sosirea postelorü:

- a) Dela Rêșnovü-Zêrnescü-Branü la Brașovü: 10 öre înainte de amëđi.
- b) „ Zizinü la Brașovü: 9 öre a. m.
- c) Din Sêcuime la Brașovü: 6 öre séra.
- d) „ Fägärașü la Brașovü: 2 öre diminëța.
- e) „ Săcele la Brașovü: 6 öre 30 minute séra.

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilü din 1 Iunie 1888.

Budapesta-Predealü				Predealü-Budapesta				B.-Pesta-Aradü-Teiuș				Teiuș-Aradü-B.-Pesta				Copșa-mică-Sibiü			
Tren de persöne	Trenü accelerațü	Trenü omni-bus	Trenü mixt	Tren de persöne	Trenü accelerațü	Trenü mixt	Trenü omni-bus	Trenü omni-bus	Trenü de pers.	Trenü de pers.	Trenü mixt	Trenü de pers.	Trenü mixt	Copșa-mică	Șeica mare	Lömnëșü	Ocna	Sibiü	
Viena	11.10	8.—		București			7.30	Viena	11.10	2.—	Teiuș	11.24	3.—	1.42					
Budapesta	7.40	2.—	3.10	Predealü			1.14	Budapesta	8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32					
Szolnok	11.06	4.05	7.38	Timișü			1.45	Szolnok	11.20	12.41	Vințulü de josü	12.30	4.10						
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	Brașovü			2.32	Aradü	4.10	5.45	Șibotü	1.01	4.43						
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	Feldiöra	4.10	7.10			2.17	4.30	Öraștia	1.32	5.13	11.—					
Várad-Velenceze		7.11	9.18	Apașa	4.56	7.31			2.37	4.43	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21					
Fugyi-Vásárheli			9.27	Ágostonfalva	5.37	8.14			3.19	5.07	Deva	2.52	6.35						
Mező-Telegd			9.44	Homorodü	6.07	8.36			3.43	5.19	Branicica	3.23	7.02						
Rév			10.21	Hașfalëu	6.55	9.12			4.05	5.41	Ilia	3.55	7.28						
Bratca			11.38	Hașfalëu	8.36	10.24				6.09	Gurasada	4.08	7.40						
Bucia			12.16	Sighișöra	9.13	10.46				6.28	Zamü	4.44	8.11						
Ciucia			12.54	Elisabetöpole	9.56	11.19				7.25	Soborșinü	5.30	8.46						
Huiedin			9.04	Mediașü	10.37	11.47				8.01	Bêrzava	6.27	9.33						
Stana			9.34	Copșa mică	10.59	12.02				8.34	Conopü	6.47	9.53						
Aghiriș				Micăsasa	11.16	12.09				8.55	Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50					
Ghîrbëu				Blasü	11.37	12.25				9.19	Paulișü	7.43	10.42	6.13					
Nădășel				Crăciunelü	12.16	12.53				9.51	Györök	7.59	10.58	6.38					
Clușia				Teiuș	12.33	1.05				10.35	Glogovaț	8.28	11.35	7.19					
Apahida				Aiudü	1.51	1.47				11.09	Aradü	8.42	11.39	7.38					
Ghîriș				Vințulü de susü	2.18	2.08				11.39	Șibotü	9.17	12.31	6.20					
Cucerdea				Uiöra	2.48	2.30				12.12	Vințulü de josü	12.12	12.29						
Uiöra				Cucerdea	2.56	2.37				12.29	Alba-Iulia	12.29	12.46						
Viñțulü de susü				Ghîrișü	3.14	2.53				12.46	Teiuș	12.46	1.26						
Aiud				Apahida	3.40	3.26				1.16		3.—	6.05						
Teiuș					5.—	5.—													
Crăciunelü				Clușia	6.37	5.32													
Blasü				Nădășelü	6.58														
Micăsasa				Ghîrbëu	7.14														
Copșa mică				Aghireșü	7.29	6.11													
Mediașü				Stana	7.56														
Elisabetöpole				B. Huiedin	8.18	6.43													
Sighișöra				Ciucia	8.58	7.12													
Hașfalëu				Bucia	9.15														
Homorodü				Bratca	9.34														
Ágostonfalva				Rév	9.53	7.51													
Apașa				Mező-Telegd	10.25	8.17													
Feldiöra				Fugyi-Vásárheli	10.47														
Brașovü				Várad-Velenceze	10.57														
Timișü				Oradea-mare	11.04	8.42													
Predealü				P. Ladány	11.19	8.47	10.50												
București				Szolnok	1.15	10.08	1.33	7.30											
				Budapesta	3.29	11.51	3.29	3.15											
				Viena	6.33	1.55	7.45	10.—											
					2.50	7.15	6.05												

Notă: Numerii încadrați cu linii gröse însemnăză örele de nôpțe.